

forflag til Forandringer i saa Henseende. Hvad navnlig Told- og Consumtionsstarifferne angaaer, saa maae det vist nok erkjendes, at disse i flere Poster kunde trænge til Revision, men Diebliffet er dog neppe gunstigt dertil, og jeg troer desuden, at baade Rigsdagen og Regjeringen have saa mange andre vigtige Interesser at varetage, at det ikke vil være muligt, i al Fald ikke før til Efteraaret, at gjøre et Forflag i saa Henseende; derom skal jeg imidlertid ikke for Diebliffet nærmere udtale mig. Med Hensyn til Consumtionen maa jeg bemærke, at der, som bekjendt, fra flere Sider er fremsat Forflag angaaende sammes Ophævelse. Min Plan i saa Henseende har jeg færdig. Hvad det endnu berører paa, det er at lægge sidste Haand paa Værket. Jeg gjorde det gjerne saa betimeligt, at et Lovforflag i denne Retning kunde forelægges allerede den nærværende Rigsdag og af samme vedtages; men hvorvidt dette vil lade sig gjøre, vil være afhængigt af, om jeg kan erholde den fornødne Tid dertil ved Siden af mine mange andre Arbejder. Under alle Omstændigheder troer jeg, som allerede berørt, at det vil kunne skee til Efteraaret. Thinget vil bemærke, at Dvarantaine-indtægterne ere sammendragne med Told- og Consumtionsindtægterne; de ere ikke synderligt forbundne med hinanden, men det er skeet for administrativ Bequemmeligheds Skyld, idet man har fundet, at det er den billigste Maade at sikke Landet mod Smitte, at anvende de samme Midler herimod, som de, hvormed Landet sikkes mod Smugleri. Af den Grund er det skeet, og man har ogsaa befundet sig vel derved. Forøvrigt trænger ogsaa Dvarantaine-Tariffen til en Revision. Den næste Indtægtspost er Lotto-Intraderne. Der kan ikke fra Thingets Side fremsættes nogen Bemærkning mod denne Indtægtsskibe, som Regjeringen ikke hovedsageligt kunde undersørive. Men den samme Bemærkning som den, jeg i det Foregaaende har anført, gjælder her, at Tidsomstændighederne ikke ere til at foretage nogen Omregulering i de bestaaende Indtægter. Den samme Grundring turde maafee ogsaa finde sin Anvendelse med Hensyn til det af Postvæsenet calculerede Overskud. Det er vistnok i sig selv principmæs-

sig og lidet ønskeligt, at Postvæsenet skal være en Indtægtsskibe; men da det i Fortiden har bestaaet, saa ere Vanskelighederne, for netop nu at afvige herfra, iøinesalbende. Allerede i 1848 var en Reform for Postarten forberedt og sin Udførelse temmeligt nær. Begivenhederne have imidlertid senere forsinket den, skøndt i det mellemstiggende Tidsrum ogsaa en yderligere Revision af dette Anliggende har fundet Sted, og jeg har endnu igaar modtaget fra Post-Directeuren et Forflag, som vissest indeholder endnu en Forbedring af det, der var paataant i Maret 1848. Jeg bemærker, at jeg havde modtaget det igaar, thi dette vil være en tilstrækkelig Grund til, at det ikke kan forelægges denne Gang for Rigsdagen, og det saa meget mindre, som en Reform af Postarten naturligtviis saavel her som andetsteds vilde medføre et øieblikkeligt Indtægtstab, mod hvilket der frembyde sig store Betæneligheder. Forøvrigt troer jeg, at det, naar Postvæsenets Udgiftssteder sammenholdes med sammes Indtægtsteder, vil sees, at der fra Regjeringens Side allerede ere tagne alle de Hensyn til de indre Communicationsmidlers Lettelse, som Omstændighederne have tilladt.

Overhovedet turde jeg maafee bemærke, at det ikke er nødvendigt, at, fordi Postvæsenet er henlagt under Finantsministeriet, at det derfor ene skal betragtes fra et fiksalt Standpunkt, ligesaa lidt som jeg overhovedet troer, at en Finantsminister kan udfylde sin Post, naar han alene har Statskassens Indtægter for Die. Den næste Indtægtspost, jeg skal anføre et Par Bemærkninger om, er Sundtolden. Den har hidtil været betragtet som et noli me tangere, idet man har holdt Alt, hvad der vedkom den, saa skjult som muligt. Vor Regjeringsforandring medfører imidlertid, at man i Fremtiden ikke kan lægge Dølgemaal paa Noget, og det vil forhaabentlig ogsaa findes, at Sagen er fremsat og ordnet saaledes, at den kan udholde en Critik baade i Indlandet og Udlandet. Hvad de vestindiske Intrader angaaer saa pleie de altid at være opførte som Overskud fra Vestindien; denne Gang ere de ikke opførte som Overskud, idet Udgifterne ere større end Indtægterne.

Forøvrigt skal jeg bemærke, at det ikke er